

Zbornik sudske prakse

PRESUDA SUDA (osmo vijeće)

5. prosinca 2024.*

„Zahtjev za prethodnu odluku – Carinska unija – Nastanak i naplata carinskog duga – Uredba (EU) br. 952/2013 – Naplata antidampinških pristojbi na uvoz iz Kine – Plaćanje zateznih kamata na temelju Uredbe br. 952/2013 – Nacionalni propis kojim se uz zatezne kamate predviđa i određivanje kazne zbog zakašnjenja”

U predmetu C-506/23,

povodom zahtjeva za prethodnu odluku na temelju članka 267. UFEU-a, koji je uputila Curtea de Apel București (Žalbeni sud u Bukureštu, Rumunjska), odlukom od 16. prosinca 2022., koju je Sud zaprimio 8. kolovoza 2023., u postupku

Network One Distribution SRL

protiv

Agencia Națională de Administrare Fiscală – Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București,

Agencia Națională de Administrare Fiscală – Direcția Generală de Administrare a Marilor Contribuabili,

Autoritatea Vamală Română – Direcția Regională Vamală București,

Ministerul Finanțelor – Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor,

SUD (osmo vijeće),

u sastavu: N. Jääskinen (izvjestitelj), predsjednik devetog vijeća, u svojstvu predsjednika osmog vijeća, D. Gratsias i M. Gavalec, suci,

nezavisna odvjetnica: T. Čapeta,

tajnik: A. Calot Escobar,

uzimajući u obzir pisani dio postupka,

* Jezik postupka: rumunjski

uzimajući u obzir očitovanja koja su podnijeli:

- za rumunjsku vladu, E. Gane, R. I. Hațieganu i A. Wellman, u svojstvu agenata,
- za Europsku komisiju, F. Moro, M. Salyková i E. A. Stamate, u svojstvu agenata,

odlučivši, nakon što je saslušao nezavisnu odvjetnicu, da u predmetu odluči bez mišljenja,
donosi sljedeću

Presudu

- 1 Zahtjev za prethodnu odluku odnosi se na tumačenje članka 114. Uredbe (EU) br. 952/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 9. listopada 2013. o Carinskom zakoniku Unije (SL 2013., L 269, str. 1. i ispravci SL 2013., L 287, str. 90., SL 2015., L 70, str. 64., SL 2016., L 267, str. 2., SL 2018., L 294, str. 44., SL 2022., L 43, str. 93. i SL 2013./952, L, u daljnjem tekstu: Carinski zakonik).
- 2 Zahtjev je upućen u okviru spora između, s jedne strane, Network One Distributiona SRL (u daljnjem tekstu: Network One), trgovačkog društva koje je obveznik poreza na dodanu vrijednost (PDV) u Rumunjskoj i, s druge strane, Agencije Națională de Administrare Fiscală – Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București (Državna agencija za poreznu upravu – Glavna regionalna uprava za javne financije u Bukureštu, Rumunjska), Agencije Națională de Administrare Fiscală – Direcția Generală de Administrare a Marilor Contribuabili (Državna agencija za poreznu upravu – Glavna uprava za velike porezne obveznike, Rumunjska), Autoritate Vamală Română – Direcția Regională Vamală București (Rumunjsko carinsko tijelo – Regionalna carinska uprava u Bukureštu, Rumunjska) i Ministerula Finanțelor – Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor (Ministarstvo financija – Glavna uprava za rješavanje prigovora, Rumunjska), u vezi s nalaganjem društvu Network One da plati zatezne kamate i kaznu zbog zakašnjenja zbog toga što nije u propisanom roku podmirilo antidampinšku pristojbu.

Pravni okvir

Pravo Unije

Uredba (EZ, Euratom) br. 2988/95

- 3 Glava II. Uredbe Vijeća (EZ, Euratom) br. 2988/95 od 18. prosinca 1995. o zaštiti financijskih interesa Europskih zajednica (SL 1995., L 312, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 1., svezak 7., str. 5.), naslovljena „Upravne mjere i kazne”, sadržava članak 4. koji određuje:

„1. Svaka nepravilnost u pravilu ima za posljedicu oduzimanje nepravilno stečene koristi:

— obvezom plaćanja ili vraćanja dugovanih ili nepravilno stečenih iznosa,

[...]

2. Primjena mjera iz stavka 1. ograničava se na oduzimanje stečenih pogodnosti te, kada je tako propisano, kamata[e] koja se može odrediti na paušalnoj osnovi.

[...]

4. Mjere propisane ovim člankom se ne smatraju kaznama.”

4 Članak 5. te uredbe određuje:

„1. Namjerne nepravilnosti ili one prouzročene nepažnjom mogu imati za posljedicu sljedeće upravne kazne:

[...]

(b) plaćanje iznosa većeg od nepravilno stečenog ili izbjegnutog iznosa, uvećano za kamate kada je to primjereno; ovaj dodatni iznos se određuje u skladu s postotkom koji se utvrđuje posebnim pravilima, a ne smije biti veći od razine koja je nužna kao sredstvo za odvrćanje;

[...]

(g) ostale kazne isključivo gospodarske vrste istovjetne u prirodi i području primjene, određene sektorskim pravilima usvojenim[a] od strane Vijeća [Europske unije] s obzirom na posebne zahtjeve predmetnih sektora i u skladu s izvršavanjem provedbenih ovlasti koje je Vijeće dodijelilo [Europskoj] [k]omisiji.

2. Ne dovodeći u pitanje odredbe utvrđene u sektorskim pravilima postojeće u trenutku stupanja na snagu ove Uredbe, ostale nepravilnosti mogu imati za posljedicu samo kazne koje nisu istovjetne kaznenim odredbama propisanim[a] u stavku 1. ako su takve kazne nužne za osiguranje ispravne primjene pravila.”

Uredba (EU) br. 502/2013

5 Članak 1. Uredbe Vijeća (EU) br. 502/2013 od 29. svibnja 2013. o izmjeni Provedbene uredbe (EU) br. 990/2011 o uvođenju konačne antidampinške pristojbe na uvoz bicikala podrijetlom iz Narodne Republike Kine nakon parcijalne privremene revizije prema članku 11. stavku 3. Uredbe (EZ) br. 1225/2009 (SL 2013., L 153, str. 17.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 11., svezak 125., str. 162.), u stavcima 1. i 4. određivao je:

„1. Uvodi se konačna antidampinška pristojba na uvoz bicikala i ostalih sličnih vozila (uključujući dostavne tricikle, no isključujući jednocikle), bez motornog pogona, trenutačno obuhvaćenih oznakama KN 8712 00 30 i ex 8712 00 70 (oznake TARIC 8712 00 70 91 i 8712 00 70 99), podrijetlom iz Narodne Republike Kine.

[...]

4. Osim ako je drukčije određeno, primjenjuju se važeće odredbe o carinskim pristojbama.”

Carinski zakonik

- 6 Članak 42. Carinskog zakonika, naslovljen „Primjena sankcija”, u stavcima 1. i 2. određuje:

„1. Svaka država članica predviđa sankcije za nepoštovanje carinskog zakonodavstva. Takve sankcije moraju biti učinkovite, proporcionalne i odvraćajuće.

2. Ako se primjenjuju administrativne sankcije, one mogu, među ostalim, imati jedan od sljedećih oblika ili oba:

(a) novčanu kaznu koju naplaćuju carinska tijela, uključujući po potrebi poravnanje, koje se primjenjuje umjesto kaznenih sankcija;

(b) opoziv, suspenziju ili izmjenu svih odobrenja koje dotična osoba ima.”

- 7 Članak 114. tog zakonika, naslovljen „Zatezne kamate”, u stavcima 1. i 2. određuje:

„1. Zatezne kamate naplaćuje se na iznos uvozne ili izvozne carine od dana isteka propisanog razdoblja do dana plaćanja.

Za držav[u] članicu čija je valuta euro, stopa zateznih kamata jednaka je stopi objavljenoj u *Službenom listu Europske unije*, Serija C, koju je Europska središnja banka primijenila za svoje glavne operacije refinanciranja, prvog dana mjeseca u kojem iznos dospijeva, uvećanoj za dva postotna boda.

Za držav[u] članicu čija valuta nije euro, stopa zateznih kamata jednaka je stopi koju prvog dana dotičnog mjeseca primjenjuje nacionalna središnja banka za svoje glavne operacije refinanciranja, uvećanoj za dva postotna boda ili, za državu članicu za koju nije dostupna stopa nacionalne središnje banke, najbliža stopa koju prvog dana dotičnog mjeseca primjenjuje tržište novca te države članice, uvećana za dva postotna boda.

2. Ako je carinski dug nastao na temelju članka 79. ili 82., ili ako obavijest o carinskom dugu proizlazi iz naknadne provjere, zatezne kamate naplaćuju se na iznos uvozne ili izvozne carine, od dana na koji je carinski dug nastao do dana obavijesti o dugu.

Stopa zateznih kamata određuje [se] u skladu sa stavkom 1.”

Rumunjsko pravo

- 8 Članak 1. Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală (Zakon br. 207/2015 o Zakoniku o poreznom postupku) od 20. srpnja 2015. (*Monitorul Oficial al României*, dio I., br. 547 od 23. srpnja 2015.) (u daljnjem tekstu: Zakonik o poreznom postupku), u točkama 20. i 33. određuje:

„20. kamate – sporedno porezno dugovanje koje odgovara šteti koja je vjerovniku glavne porezne tražbine prouzročena zbog toga što dužnik nije podmirio glavni porezni dug po dospijeću.

[...]

33. kazna zbog zakašnjenja – sporedno porezno dugovanje koje predstavlja sankciju zbog toga što dužnik nije podmirio glavni porezni dug po dospeljeću.”

9 Članak 173. stavak 1. tog zakonika propisuje:

„Ako dužnik u roku dospeljeća ne podmiri glavni porezni dug, istekom tog roka duguju se kamate i kazna zbog zakašnjenja.”

10 U članku 174. stavcima 1. i 5. navedenog zakonika određuje se:

„1. Kamate se obračunavaju za svaki dan zakašnjenja računajući od prvog dana nakon dana dospeljeća do dana podmirenja dugovanog iznosa, uključujući taj dan.

[...]

5. Kamatna stopa iznosi 0,02 % za svaki dan zakašnjenja.”

11 Članak 176. istog zakonika u stavcima 1. do 3. određuje:

„1. Kazna zbog zakašnjenja obračunava se za svaki dan zakašnjenja računajući od prvog dana nakon dana dospeljeća do dana podmirenja dugovanog iznosa, uključujući taj dan. Članak 174. stavci 2. do 4. i članak 175. primjenjuju se na odgovarajući način.

2. Kazna zbog zakašnjenja obračunava se po stopi od 0,01 % za svaki dan zakašnjenja.

3. Kazna zbog zakašnjenja ne isključuje obvezu plaćanja kamata.”

Glavni postupak i prethodno pitanje

12 Društvo Network One je od 18. ožujka 2016. do 28. rujna 2017. u Rumunjsku uvezlo klasične bicikle, električne bicikle i rezervne dijelove za koje je u razdoblju od 30. ožujka 2016. do 28. rujna 2017. rumunjskim carinskim tijelima podnijelo različite deklaracije za puštanje u slobodni promet. U tim se deklaracijama kao zemlja podrijetla uvezene robe navodio Tajland.

13 Nakon što je 30. srpnja 2018. proveden carinski nadzor u pogledu stvarnog podrijetla te robe, Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București – Direcția Regională Vamală București (Glavna regionalna uprava za javne financije u Bukureštu – Regionalna carinska uprava u Bukureštu) zaključila je da je podrijetlo navedene robe iz Kine, a ne iz Tajlanda.

14 Dana 25. rujna 2019. to je tijelo donijelo zapisnik o provedenom nadzoru i odluku o usklađivanju stanja (u daljnjem tekstu: odluka o usklađivanju), iz kojih je razvidno da je društvu Network One naloženo plaćanje antidampinške pristojbe na temelju Uredbe br. 502/2013 u iznosu od 1 739 090 rumunjskih leua (RON) (oko 366 896 eura). Nadalje, navedeno je tijelo utvrdilo da je društvo Network One dužno podmiriti sporedno porezno dugovanje koje se sastoji od, s jedne strane, zateznih kamata za antidampinšku pristojbu u ukupnom iznosu od 183 209 RON (oko 38 652 eura) na temelju članka 114. Carinskog zakonika i, s druge strane, kazne zbog zakašnjenja u ukupnom iznosu od 158 312 RON (oko 33 399 eura) na temelju članka 176. Zakonika o poreznom postupku.

15 Društvo Network One podmirilo je 7. listopada 2019. iznose koji su se odnosili na antidampinšku pristojbu predviđenu Uredbom br. 502/2013 i na kaznu za zakašnjenje.

- 16 To je društvo nakon toga podnijelo prigovor protiv navedenog zapisnika o provedenom nadzoru i odluke o usklađivanju, ali je on odbijen upravnim aktom koji je 25. lipnja 2020. donijela Direcția Generală de Administrare a Marilor Contribuabili – Serviciul soluționare contestații (Glavna uprava za velike porezne obveznike – Služba za rješavanje prigovora, Rumunjska).
- 17 Dana 7. prosinca 2020. društvo Network One podnijelo je Tribunalulu București (Viši sud u Bukureštu, Rumunjska) tužbu protiv te odluke kao i odluke o usklađivanju. U tom pogledu, navedeno društvo među ostalim je tvrdilo da članak 114. Carinskog zakonika spaja kamate i kaznu zbog zakašnjenja u jedinstvenu stopu te je pritom osporavalo dodatnu primjenu kazne zbog zakašnjenja predviđene Zakonikom o poreznom postupku jer je, prema njegovu mišljenju, ta kazna zbog zakašnjenja bila vezana za isti glavni porezni dug. U tom smislu, društvo Network One tvrdilo je da se tom praksom krši navedeni članak 114. Carinskog zakonika jer ona dovodi do neopravdanog povećanja izrečene kazne zbog zakašnjenja. Ta je tužba odbijena presudom od 6. travnja 2021.
- 18 Društvo Network One podnijelo je Curtei de Apel București (Žalbeni sud u Bukureštu, Rumunjska), sudu koji je uputio zahtjev, žalbu protiv te presude.
- 19 Taj se sud pita omogućuje li članak 114. Carinskog zakonika da nacionalno carinsko tijelo od dužnika koji nije podmirio carinski dug u propisanom roku zahtijeva da uz zatezne kamate plati i kaznu zbog zakašnjenja na temelju nacionalnog prava.
- 20 Sud koji je uputio zahtjev u tom pogledu ističe, kao prvo, da Zakonik o poreznom postupku, koji se primjenjuje dodatno uz Carinski zakonik, omogućuje da se na teret poreznog obveznika koji u predviđenom roku nije podmirio porezni dug odredi plaćanje zatezne kamate i kazne zbog zakašnjenja čiji se ciljevi razlikuju. Naime, dok se tim kamatama osigurava naknada štete koju je dužnik koji po dospelju nije podmirio porezni dug prouzrokovao državnom proračunu, navedena kazna zbog zakašnjenja s druge strane predstavlja sankciju određenu tom dužniku. Takvi različiti ciljevi omogućuju, kao u konkretnom slučaju, kumulativno određivanje zateznih kamata i kazne zbog zakašnjenja.
- 21 Kao drugo, taj sud podsjeća na to da, u skladu sa sudskom praksom Suda, ako propis Unije ne predviđa posebne sankcije za slučaj kršenja njegovih odredbi ili u tom pogledu upućuje na nacionalne odredbe, države članice moraju poduzeti sve mjere kojima se može osigurati opseg primjene i djelotvornost prava Unije.
- 22 Međutim, iako Uredba br. 502/2013 ne predviđa nikakve sankcije za slučaj kršenja svojih odredbi, tvrdi da ona u članku 1. stavku 4. određuje da se u načelu primjenjuju odredbe o carinskim pristojbama, što u konkretnom slučaju omogućava primjenu članka 114. Carinskog zakonika. Uostalom, navodi da su carinska tijela upravo na temelju tog članka odredila „kaznu zbog zakašnjenja” uz plaćanje antidampinške pristojbe od dana nastanka carinskog duga do dana obavještanja o njemu.
- 23 Kao treće, sud koji je uputio zahtjev ističe da sudska praksa Suda vezana uz Uredbu Vijeća (EEZ) br. 2913/92 od 12. listopada 1992. o Carinskom zakoniku Zajednice (SL 1992., L 302, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 2., svezak 2., str. 110.), koja je stavljena izvan snage i zamijenjena Carinskim zakonikom, ne otklanja nedoumice koje on ima u pogledu mogućnosti kumulativnog određivanja, na temelju članka 114. Carinskog zakonika, zateznih kamata i kazne zbog zakašnjenja u slučaju kad carinski dug nije podmiren u propisanom roku.

- 24 U tim je okolnostima Curtea de Apel București (Žalbeni sud u Bukureštu) odlučila prekinuti postupak i uputiti Sudu sljedeće prethodno pitanje:

„Treba li pravo Unije, konkretno članak 114. [Carinskog zakonika], tumačiti na način da mu se protivi upravna praksa u skladu s kojom se, u okolnostima poput onih iz glavnog postupka, kada je riječ o iznosu antidampinške pristojbe, poreznom obvezniku može uz kaznu zbog zakašnjenja predviđenu člankom 114. tog [zakonika] odrediti i zasebna kazna zbog zakašnjenja predviđena nacionalnim pravom (Zakonikom o poreznom postupku)[?]”

O prethodnom pitanju

- 25 Svojim prethodnim pitanjem sud koji je uputio zahtjev u bitnome pita treba li članak 114. Carinskog zakonika tumačiti na način da mu se protivi nacionalna upravna praksa u skladu s kojom se uz zatezne kamate predviđene tim člankom može odrediti i kazna zbog zakašnjenja, predviđena nacionalnim zakonodavstvom.
- 26 Kao prvo, treba istaknuti da se sud koji je uputio zahtjev u tekstu prethodnog pitanja referira na „kaznu zbog zakašnjenja” za koju tvrdi da je predviđena člankom 114. Carinskog zakonika, a ne na „zatezne kamate”. Međutim, iako se u verziji na rumunjskom jeziku tog članka više puta spominje izraz „kazna zbog zakašnjenja” („*penalitățile de întârziere*”), iz njegova naslova („*Dobânda la arierate*”) jasno je vidljivo da mjera koja se njime predviđa jest pravo na plaćanje „zateznih kamata”, a ne primjena kazne zbog zakašnjenja.
- 27 U tom smislu, u skladu s ustaljenom sudskom praksom, izričaj koji se koristi u određenim jezičnim verzijama odredbe prava Unije ne može služiti kao jedini temelj za tumačenje te odredbe, niti mu se u tom pogledu može dati prednost u odnosu na druge jezične verzije. Naime, nužnost ujednačene primjene, a samim time i ujednačenog tumačenja akta Unije isključuje mogućnost da se on razmatra izdvojeno u jednoj od svojih verzija, već zahtijeva da se predmetna odredba tumači s obzirom na opću strukturu i svrhu propisa kojeg je dio, uzimajući među ostalim u obzir verzije sastavljene na svim jezicima (presuda od 21. ožujka 2024., CBR (Hemianopsija), C-703/22, EU:C:2024:261, t. 34. i navedena sudska praksa).
- 28 Međutim, s jedne strane, kada je riječ o općoj strukturi i svrsi Carinskog zakonika, treba napomenuti da namjera tog zakonika nije propisivanje sankcije ili kazne zbog zakašnjenja u slučaju kršenja carinskih propisa. Naime, iz članka 42. stavka 1. tog zakonika vidljivo je da su za predviđanje takve sankcije nadležne države članice.
- 29 S druge strane, u svakom slučaju, u brojnim jezičnim verzijama članka 114. Carinskog zakonika navodi se pojam „zatezne kamate”, a ne „kazna zbog zakašnjenja”, primjerice u verzijama na španjolskom („*Intereses de demora*”), njemačkom („*Verzugszinsen*”), engleskom („*Interest on arrears*”), francuskom („*Intérêts de retard*”), talijanskom („*Interesse di mora*”), nizozemskom („*Vertragingsrente*”), poljskom („*Odsetki za zwłokę*”), portugalskom („*Juros de mora*”), finskom („*Viivästyskorko*”) ili švedskom jeziku („*Dröjsmålsränta*”) tog članka
- 30 Imajući u vidu navedeno, iz spominjanja izraza „kazna zbog zakašnjenja” u verziji na rumunjskom jeziku članka 114. Carinskog zakonika ne može se zaključiti da mjera predviđena tim člankom jest primjena kazne zbog zakašnjenja, a ne pravo na plaćanje zateznih kamata.

- 31 Kao drugo, valja podsjetiti na to da je Sud – kada je riječ o članku 232. stavku 1. Uredbe br. 2913/92 o Carinskom zakoniku Zajednice koji je stavljen izvan snage i zamijenjen Carinskim zakonikom – utvrdio da se „[z]atezn[im] kamat[ama] [...] nastoj[i] ublažiti posljedice prekoračenja roka za plaćanje i osobito spriječiti da dužnik koji ima carinski dug neosnovano stekne pogodnost jer su iznosi koje duuguje na ime tog duga ostali njemu na raspolaganju nakon isteka roka za njegovo plaćanje” (presuda od 31. ožujka 2011., Aurubis Balgaria, C-546/09, EU:C:2011:199, t. 29.).
- 32 Dakle, zatezne kamate imaju za cilj neutralizirati posljedice prekoračenja roka za plaćanje i kompenzirati korist koju gospodarski subjekt neosnovano ostvaruje zbog kašnjenja u podmirivanju poreznog duga, a ne sankcionirati takvo kašnjenje.
- 33 Nadalje, kao što se podsjeća u točki 28. ove presude, u stavku 1. članka 42. Carinskog zakonika u bitnome se određuje da je na državama članicama da sankcioniraju kršenja carinskih propisa te da izrečene sankcije moraju biti djelotvorne, proporcionalne i odvraćajuće. Uostalom, u stavku 2. tog članka precizira se da te sankcije među ostalim mogu, kao što je to u konkretnom slučaju, imati oblik novčane kazne koju izriču carinska tijela.
- 34 Uostalom, Sud je u tom smislu podsjetio na to da su u okolnostima kad na razni Unije nije provedeno usklađivanje propisa u području sankcija koje se primjenjuju u slučaju neispunjavanja uvjeta iz režima uspostavljenog carinskim propisima, države članice ovlaštene same odabrati sankcije koje smatraju primjerenima. Ipak, one su svoje ovlasti dužne izvršavati poštujući pravo Unije i njegova opća načela, pa tako i načelo proporcionalnosti (presuda od 4. ožujka 2020., Schenker, C-655/18, EU:C:2020:157, t. 42. i navedena sudska praksa).
- 35 Konkretno, Sud je precizirao da upravne ili represivne mjere koje nacionalno zakonodavstvo dopušta ne smiju prelaziti ono što je nužno za postizanje ciljeva kojima to zakonodavstvo legitimno teži te usto ne smiju biti neproporcionalne u odnosu na navedene ciljeve (presuda od 4. ožujka 2020., Schenker, C-655/18, EU:C:2020:157, t. 43. i navedena sudska praksa).
- 36 Osim toga, u članku 4. Uredbe br. 2988/95 u bitnome se navodi da nepravilnost u pravilu dovodi do oduzimanja neosnovano stečene koristi i da se to oduzimanje može uvećati za kamate koje se mogu odrediti u paušalnom iznosu. U njemu se precizira da se njime predviđene mjere ne smatraju sankcijama. S druge strane, članak 5. te uredbe određuje da namjerne nepravilnosti ili one prouzročene nepažnjom mogu dovesti do izricanja upravnih sankcija, odnosno među ostalim do obveze isplate iznosa koji prelazi neosnovano primljene ili izbjegnute iznose, eventualno uvećane za kamate.
- 37 U konkretnom slučaju iz odluke kojom se upućuje zahtjev razvidno je da kazna zbog zakašnjenja iz članka 176. Zakonika o poreznom postupku predstavlja novčanu sankciju koja se izriče dužniku koji nije podmirio porezni dug u predviđenom roku dospijeća.
- 38 Stoga, imajući u vidu sve navedeno, valja zaključiti da takva sankcija koja se predviđa nacionalnim pravom u načelu nije u suprotnosti s pravom Unije, podložno provjerama koje sud koji je uputio zahtjev treba provesti u pogledu proporcionalnosti te sankcije.
- 39 Imajuću u vidu sve navedene razloge, na postavljeno pitanje valja odgovoriti tako da članak 114. Carinskog zakonika treba tumačiti na način da mu se ne protivi nacionalna upravna praksa u skladu s kojom se uz zatezne kamate predviđene tim člankom može odrediti i kazna zbog zakašnjenja, predviđena nacionalnim zakonodavstvom.

Troškovi

- 40 Budući da ovaj postupak ima značaj prethodnog pitanja za stranke glavnog postupka pred sudom koji je uputio zahtjev, na tom je sudu da odluči o troškovima postupka. Troškovi podnošenja očitovanja Sudu, koji nisu troškovi spomenutih stranaka, ne nadoknađuju se.

Slijedom navedenog, Sud (osmo vijeće) odlučuje:

Članak 114. Uredbe (EU) br. 952/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 9. listopada 2013. o Carinskom zakoniku Unije

treba tumačiti na način da mu se:

ne protivi nacionalna upravna praksa u skladu s kojom se uz zatezne kamate predviđene tim člankom može odrediti i kazna zbog zakašnjenja, predviđena nacionalnim zakonodavstvom.

Potpisi